

ہفت

حضرت آیت اللہ سید ابوالحسن مہدوی

اقامہ نماز جمعہ بہ امامت

اول الحشر

زمان و مکان
مصلی امام خمینی (رحمۃ اللہ علیہ) اصفہان | جمعہ ۲۰ شہریور ۱۴۰۵

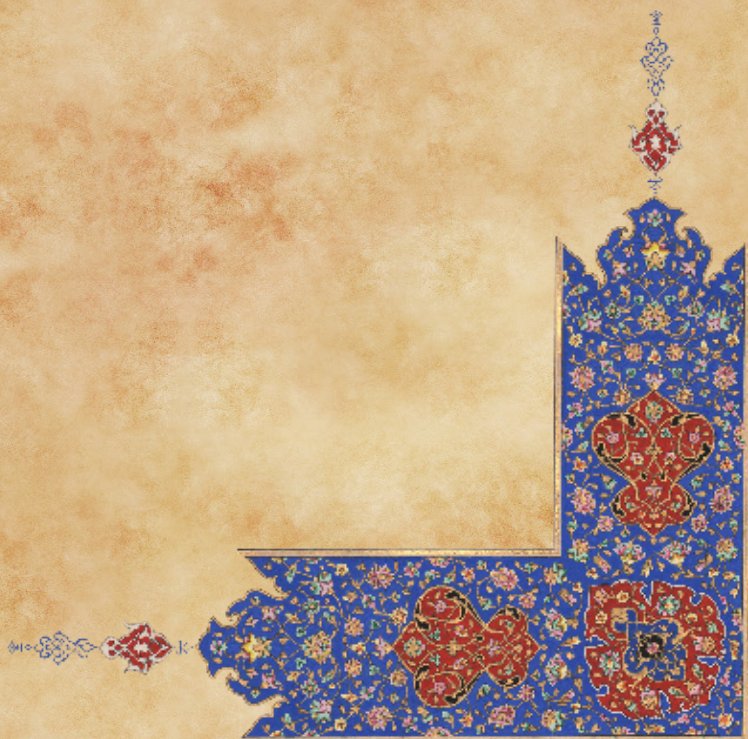
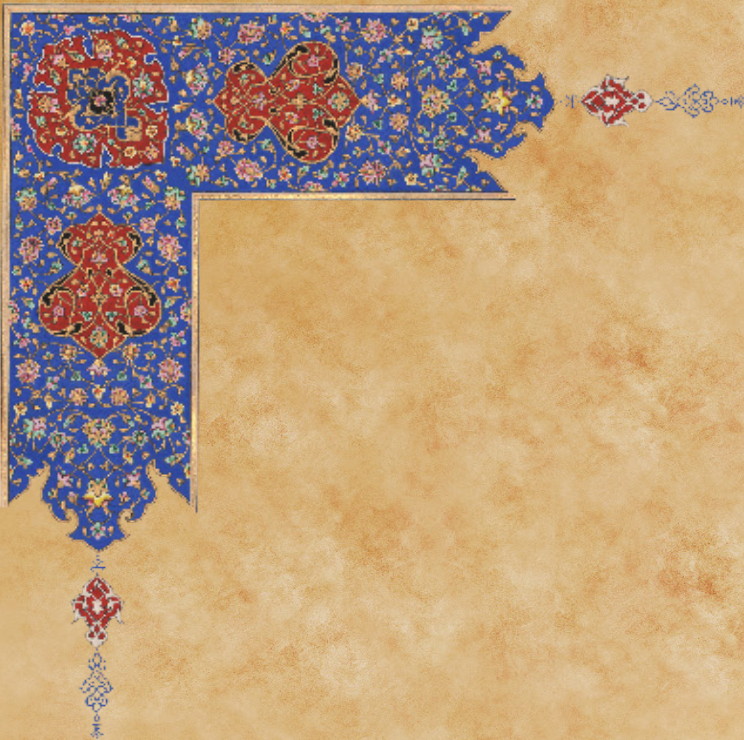
✕ ◻ ● ◌ ◌ ◌ ◌

@ a y a t o l l a h m a h d a v i _ i r

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خطبه اول

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

«رَبِّ أَذْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا»

و الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى خَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْمَعْصُومِينَ)، وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

خودم و همه برادران و خواهران را توصیه به رعایت حدود و قوانین الهی، انجام واجبات و ترک محرمات دارم.

در بین دستورات دین، هیچ عملی بالاتر از نماز نیست و در روایات نیز بر همین نکته تأکید شده است؛ بزرگ‌ترین واجب عملی دین اسلام را نماز دانسته‌اند.

قرآن کریم، رعایت دستورات دین و انجام همه واجبات - که از آن به «تقوا» یاد می‌شود - را به تعقل انسان وابسته می‌داند: «وَالَّذِينَ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ» (سوره اعراف، آیه ۱۶۹). مشابه این آیه، در سوره انعام، آیه ۳۲ نیز آمده است، می‌فرماید: دار آخرت برای انسان‌هایی که اهل تقوا هستند جای بهتری است؛

مگر شما تعقل نمی‌کنید؟

یعنی اگر کسی عقل خود را حاکم قرار دهد، عقل پس از اینکه خدای خود را با استدلال عقلی شناخت، دو کار دیگر نیز عقل انسان به انسان دستور می‌دهد:

یکی اینکه می‌گوید برو و بین آیا خدایی که قبول کردی، دستوراتی به تو داده یا نه؟ اگر دستوراتی داده، این‌ها را باید عمل بکنی.

لذا اطاعت از پروردگار، چنانچه اطاعت از حجج الهی - پس از شناخت معجزه و اثبات رسالت آن‌ها - یک بحث عقلی است.

دو) دستور دیگری که عقل به انسان می‌دهد این است که می‌گوید عملت باید مطابق با فرمان الهی باشد. مواظب باش حالا که دستور خدا را شناختی، آن نمازی را بخوان که واجد همه اجزا و شرایط است، روزه‌ای را بگیر که خدای تو از تو خواسته، و همچنین همه واجبات دیگر و ترک محرمات.

در مقابل یک آیه داریم که مخالفین نماز را قرآن می‌فرماید این‌ها تعقل نمی‌کنند: «وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوءًا وَلَعِبًا ذَلِكُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ» (سوره مائده، آیه ۵۸). به جای اینکه بگویند این‌ها ایمان ندارند، به خاطر این نمی‌آیند سراغ نماز و حضور در مسجد پیدا نمی‌کنند، فرمود: این‌ها تعقل نمی‌کنند.

به همین دو استدلال عقلی که عرض کردم الان عرض می‌کنیم: شما برادران و خواهرانی هم که روزهای جمعه عمل به «فَاشْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ» می‌کنید، بعضی‌تان از راه‌های دور و بعضی با زحمت جسمانی خودتان را می‌رسانید؛ این کاشف از تعقل شماست.

آن که عقل اجتماعی بیشتری دارد، وظیفه اجتماعی خودش را خوب تشخیص می‌دهد، خدای خود را خوب شناخته و در مقام عمل نیز اولویت‌بندی می‌کند و دستورات الهی را خوب انجام می‌دهد.

در بحث نماز، غیر از ظاهرش که باید واجبات را رعایت بکنیم، اجزایش و شرایطش را که باعث صحت نماز می‌شود، چند چیز هم هست که مربوط به روح و باطن نماز است:

یک) یقین: قبل از اینکه انسان نماز بخواند، باید روزها و سال‌ها زحمت بکشد و اعتقاد خودش را به خدای خود از حالت متوسط به یقین برساند؛ به‌گونه‌ای که وقتی می‌گوید «اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ»، خدای خود را در مقابل خود ببیند. **ایاک نعبد** از خدای خود تقاضا می‌کند، هرچه اعتقاد انسان بیشتر باشد، نتیجه بهتر می‌گیرد. مثل عزیزی است که حرم امامان معصوم (علیهم السلام) رفته؛ قبل از اینکه برود، هرچه اعتقادش به زنده بودن امام و شنیدن سخنانش را بیشتر باور کرده باشد، در زیارت معلوم است که بهتر به نتیجه می‌رسد.

دو) حضور قلب: دومین چیزی که در نماز خیلی تاکید شده حضور قلب است حضور قلب، اضافهٔ صفت به موصوف است؛ یعنی قلب انسان حاضر باشد در نمازش و فکرش جای دیگر نرود. حداقل ترجمهٔ عبارتهای نماز را به آن توجه بکنیم.

سه) دانستن اسرار نماز: در این زمینه توصیه می‌کنم کتاب‌هایی که پیرامون نماز نوشته شده است - کتاب جناب حجت الاسلام والمسلمین حاج آقای قرائتی به نام «پرتوی از نماز»، و کسانی که فرهنگی هستید کتاب دو جلدی حضرت امام به نام «پرواز در ملکوت» که مرحوم آیت الله فهری زحمت کشیدند و این را در دو جلد نوشته‌اند کتاب بسیار پرمحتوایی است استفاده بکنید تا نمازی که می‌خوانید، با توجه به اسرار باشد، توجه به اسرار فایدهٔ چهارم را برای ما می‌آورد و آن شوق به نماز است.

چهار) شوق به نماز: می‌دانید شوق به عبادت، نظیر شوق به یک غذاست. خوراک را وقتی انسان با شوق میل می‌کند، اکثر ویتامین‌های آن جذب بدن می‌شود؛ همان غذا را بی‌میل بخورد، بسیاری از ویتامین‌های غذا از بدن او دفع می‌شود. عبادات هم همین‌طور است؛ وقتی انسان با شوق می‌ایستد، منتها لازمهٔ شوق، دانستن اسرار است. بدانیم این نمازی که می‌خوانیم - نماز

اول وقت، نماز جماعت، نماز جمعه، نماز در مسجد - هرچه این اسرارش را بدانیم، اهمیت می‌دهیم و مایل نیستیم این اسرار از دستانمان برود. این هم شوق به عبادت.

پنجم) تفرغ برای عبادت: تفرغ یعنی انسان خودش را فارغ بکند. وقتی می‌خواهد برود مسجد و نماز، از قبل خودش را آماده بکند؛ و به خصوص نماز جمعه که دستور از شب قبل است. از شب جمعه، اهل بیت (علیهم السلام) سورة جمعه را در نماز واجبشان می‌خواندند و مردم را متوجه می‌کردند به این وظیفه عبادی که فردا می‌خواهد انجام بگیرد. به مردم می‌گفتند: از صبح جمعه خود را آماده بکنید.

اینکه گفته شده تا دو فرسخ اطراف نماز جمعه، لازم است که شرکت بکنند در نماز جمعه، حکمتش را در روایت گفته‌اند که چون قدیم معمولاً وسایل حمل و نقل نداشتند و مردم ناچار بودند پیاده بیایند، دو فرسخ چون معمولاً نصف روز پیاده‌روی است، این حکمت ۲ فرسخ است. گفته شد کسانی که مکان نماز صبحشان تا دو فرسخ است به مکان نماز جمعه، بعد از نماز صبح جمعه حرکت کنند و برای ظهر خودشان را برسانند، نماز جمعه بخوانند و مجدد حرکت کنند، دو فرسخ بروند برای مغرب به محل سکونتشان برسند.

این دو فرسخ غیر از آن یک فرسخی است که باید فاصله بین دو تا نماز جمعه باشد. اگر نماز جمعه‌ای مکرر شد و زیاد شد، حداقل فاصله باید یک فرسخ شرعی بینش باشد زیرا نماز جمعه باید محل اجتماع همه مردم باشد.

اینکه پنج شش گروه را گفتند واجب نیست شرکت بکنند، نگفتند نباید شرکت بکنند؛ مثلاً مسافر، وجوب شرکت در نماز جمعه از او ساقط شده، اما روایت دارد اگر شرکت کرد، چندین برابر کسانی که حاضر در آن مکان هستند، ثواب می‌برد. و همچنین خواهران گرامی یا کسانی که بیمارند، اما با زحمت خودشان را به نماز جمعه می‌رسانند.

خدایا! این مرد و زنی که به آیه «فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ» ظهر جمعه عمل می‌کنند، این‌ها را توفیق بده در روزی که ظهور مولایمان محقق شده، آن روز هم «فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ» شان به دو معناست: هم سعی و تلاش بکنند خود را به نماز جمعه آن حضرت برسانند، و هم «ذکر الله» وجود مقدس خود آن بزرگوارند که در آیه ۳۵ سوره نور فرمود: «يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ».

خدایا! این آرزو را برای همه آرزومندان و همه کسانی که حاضر در مکان‌های نماز جمعه می‌شوند، محقق بگردان.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

«إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ *

وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا *

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

صَدَقَ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْأَعْظِيمُ.

خطبه دوم

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ مِنْ أَوَّلِ الدُّنْيَا إِلَى فَنَائِهَا، وَمِنْ الْآخِرَةِ إِلَى بَقَائِهَا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ نِعْمَةٍ وَعَلَى كُلِّ حَالٍ، وَأَنْسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَنُتُوبُ إِلَيْهِ.

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى خَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْمَعْصُومِينَ). اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى خَاتَمِ أَنْبِيَائِكَ وَأَعْظَمِ رُسُلِكَ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلِّمْ)، وَعَلَى وَصِيِّهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، وَعَلَى الصِّدِّيقِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ (صَلَوَاتُكَ عَلَيْهَا)، وَعَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيِّ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَعَلَى أَيْمَّةِ الْمُسْلِمِينَ: عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ، وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، وَالْخَلْفِ الصَّالِحِ الْمَهْدِيِّ، حُجَجِكَ عَلَى عِبَادِكَ، وَأُمَنَائِكَ فِي بِلَادِكَ.

اللَّهُمَّ كُنْ لِوَلِيِّكَ الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ (صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ) فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ، وَلِيًّا وَحَافِظًا وَقَائِدًا وَنَاصِرًا وَدَلِيلًا وَعَيْنًا، حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا، وَتُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا.

واجعلنا من انصاره و اعوانه و اتباعه و شيعته، وامنن علينا برضاه

مجددا خودم و همه برادران و خواهران عزیز و گرامی را متواضعانه توصیه دارم در این لحظه‌های حساس به اینکه همه تصمیم بگیریم حدود الهی را رعایت بکنیم. اگر خدای ناکرده آلوده به گناهی بوده‌ایم، الان تصمیم جدی بگیریم، عهد با خدا ببندیم.

آیه شصت سوره یاسین توجه به این عهد می‌دهد: «أَلَمْ أَعْهِدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ وَأَنْ أَعْبُدُونِي» (سوره یس، آیه ۶۰). و آن چیزی که ما عهد بستیم، این است که بندگی خدا را بکنیم. آیات دیگر قرآن هم عالم ذر - آیه یکصد و هفتاد و دو سوره اعراف - باز اشاره به همین نکته دارد. اما آیاتی که اشاره کردم، آیه سی و دو سوره انعام، بعد از اینکه می‌گوید «دار آخرت برای متقین بهتر است»، خطابش را به متقین می‌گوید، خطابش را به متعقلین می‌گوید.

ما آیات دیگری هم داریم، مثل آیه یکصد و نود و هفت سوره بقره، وقتی می‌فرماید: «وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى» (سوره بقره، آیه ۱۹۷)؛ زاد و توشه را خوب جمع بکنید. بعد می‌گوید این اثر تقوا، اثر عاقله، اثر عقل انسان است؛ لذا خطاب می‌کند به اولوا الالباب «وَاتَّقُونَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ» (سوره بقره، آیه ۱۹۷)؛ ای کسانی که عقل خالص دارید، عقلتان را حاکم بکنید، می‌فهمید بندگی خدا را.

حتی عقل مستحبات را هم می‌گوید - البته لزومش معلوم است، به اندازه واجب نیست - اما عقل اجازه ترک نمی‌دهد. عقل

می‌گوید شما بندهٔ خدایی، باید عملت مطابق با فرمان او باشد. اگر فرمان او «باید» است، عقل می‌گوید باید عمل کنی؛ اگر فرمان او «شایسته» است، می‌گوید شایسته است شما هم عمل را بکنید.

در این زمینه اشاره کنم به تقوای دل. ما یک تقوای ظاهر داریم که از اینجا شروع می‌شود: ظاهرمان باید همهٔ واجبات را رعایت بکنیم و کارهای حرام را هم ترک بکنیم. این حداقلی است که هر مسلمانی باید رعایت بکند. امام جماعت هم این حداقل واجب را باید متخلق و متزین به او باشد.

اما گاهی این تقوا نفوذ می‌کند در دل. قرآن در آیهٔ سی و دو سورهٔ حج، تقوای دل را بیان می‌کند: «وَمَنْ يُعْظِمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ» (سوره حج، آیه ۳۲). دیگر کسانی هستند دنبال ترویج شعائر دین‌اند، آن‌ها تقوای دل دارند.

و از همین جا بشارت بدهم به عزیزانی که نزدیک به دویست شب در خیابان‌ها و در میدان‌های شهر حضور پیدا می‌کنند و انگیزهٔ قوی دارند برای اینکه این شعائر دین را ترویج بکنند، تقویت بکنند و با حضور خودشان تجلیل بکنند؛ این کاشف از تقوای دل آنهاست. تقوای دل ما را به این نکات می‌کشد.

خب، در این ایام ملاحظه بکنیم دشمن بعد از اینکه در جنگ نظامی به اهداف خودش نرسید، فروپاشی نظام را می‌خواست، حداقل قیام مردم را می‌خواست و موفق نشد. البته خسارت‌های زیادی به ما وارد کرد و در رأسش باید بگوییم شهادت امام قائد شهیدمان بود که از دست دادیم؛ خسارت بزرگی بود.

اما باز توجه بکنیم قرآن به ما نکته‌هایی را بیان می‌کند، در آیه صد و چهل سوره آل عمران می‌فرمود: «إِنْ يَمْسِسْكُم قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ» (سوره آل عمران، آیه ۱۴۰)؛ اگر به شما آسیب رسید، به دشمن هم همین آسیب‌ها رسید. این یک آیه.

آیه دیگر باز در قرآن تأکید می‌کند: «وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ» (سوره نساء، آیه ۱۰۴)؛ در پیگیری دشمن کوتاهی نکنید، محکم بایستید. بعد می‌فرماید: «إِنْ تَكُونُوا تَأْلُمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلُمُونَ كَمَا تَأْلُمُونَ» (سوره نساء، آیه ۱۰۴)؛ اگر شما رنجیده شدید، دشمن هم خیلی رنجیده شد، با این تفاوت که «وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ» (سوره نساء، آیه ۱۰۴)؛ شما پشت‌گرمی‌تان به خدای متعال و امید به رحمت او را دارید، دشمن این را ندارد.

لذا لطف الهی است که در هفته گذشته یک زیردریایی بدون سرنشین دشمن توسط دلاورمردان نیروهای دریایی سپاه ما به غنیمت گرفته شد و یک شناور دیگر هم آسیب دید. این لطف الهی را شما دارید ملاحظه می‌کنید. پیروزی‌هایی که ملت یمن در پیروزی‌های

اخیرشان - تصرف دو تا جزیره، گرفتن یک پادگان و تسلیم شدن سه گردان از مزدوران سعودی - اینها بشارتهایی است که دارد خدای متعال بعد از پایداری و استقامتی که شما دارید، دارد به شما نشان می‌دهد.

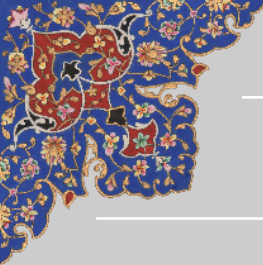
شکر خدا را باید خوب به جا بیاوریم، وعده الهی را محکم‌تر به آن اطمینان داشته باشیم، به استقامت‌مان بیفزاییم و همین جا به دشمن هم اعلام می‌کنیم که بداند بحمدالله ما در این نکته‌ای که می‌خواهیم بگوییم هیچ اختلافی - در بین نه مسئولین بالای کشور ما، نه قوای مسلح ما و نه توده‌های مردم ما - هیچ‌گونه اختلافی در این وجود ندارد که مصمم و محکم با اراده قوی جلوی دشمن ایستاده اند و تا دیدن ذلت بیشتر دشمن و نابودی دشمن، از ایستادگی خودشان صرف‌نظر نخواهند کرد.

از همین جا نکته دیگری را هم به همین مناسبت عرض بکنم: اگر مردم ما مطالباتی را از مسئولین دارند - به خصوص در مقابل ولنگاری و فساد علنی جامعه - و مطالبه به حق هم هست و باید هم داشته باشیم، وظیفه خدایی و شرعی و قانونی همه ماست، مسئولین هم باید دقت بکنند. در کنار این نکته، توجه به این هم داشته باشند که ما هیچ‌گونه اختلافی بین خودمان - حداقل

مسئولین استان خودمان - نمی بینیم، یک همدلی را ما می بینیم و هیچ اختلافی را مشاهده نمی کنیم؛ از استاندار محترم گرفته، فرماندار، شهردار. حقیقتاً بنده که گاهی از نزدیک برنامه های آنها را می بینم و تلاش و جدیت شان را در خدمت به مردم.

این را از این جهت عرض می کنم که بعضی دارند سوءاستفاده می کنند از مطالبه به حق مردم و در فکر جابه جایی مسئولین استان افتادند؛ مثل اینکه به فکر رسیدن به حکومت افتاده اند و به قول بعضی گویی بوی کباب به مشامشان رسیده. نه، این چنین نیست. مردم در حالی که مطالبه خودشان را از مسئولین می کنند، اعلام حمایت و یکدلی و علاقه خودشان را هم به مسئولین دلسوز شهر و استان خودشان دارند. اجازه جابه جایی - که گاهی در آمریکا و اسرائیل دیدید چه رسوایی به جا آورد - در این شرایط حساس الان بخواهد اینجا چنین جابه جایی هایی بشود، را مردم به هیچ وجه اجازه نخواهند داد. (تکبیر مردم)

جالب است، بعضی از این کسانی که در فکر جابه جایی اند، سابقه آنها برای مردم واضح و روشن است. کسانی اند که اگر دوباره دسترسی پیدا بکنند و حاکمیتی را بخواهند پیدا بکنند، اعراض شان از اصول خیلی بیشتر است، سکوتشان در مقابل قانون خیلی زیادتر است، این ها برای ما که دوره هایی را دیده ایم واضح است؛

بی توجهی شان به نیروهای انقلاب و شما مردم که هرچه مطالبه می کنید هیچ توجهی ندارند و فقط می خواهند حکومت خودشان را استمرار بدهند، معمولاً این ها چنین کسانی اند. باید این توجه را داشته باشیم.

اخيراً هم هفته گذشته یک حرکت های خوبی را نیروی انتظامی و بعضی مسئولین دیگر ما در مبارزه با فساد داشتند که ما تشکر می کنیم. گرچه این را کافی نمی دانیم؛ حرکت هم باید تعمیم پیدا کند، از نظر عرضی همه جا را بگیرد، و هم از نظر طولی باید استمرار داشته باشد.

نکته دیگری که خدمت تان اشاره بکنم: در نامه رهبری معظم انقلاب به مناسبت هفته دولت، چند نکته را ایشان فرمودند. گرچه امام جمعه موقت در هفته گذشته توضیح دادند، بنده یک مرور دیگری روی فرمایشات ایشان داشته باشم، و از جهت دیگری به آن بپردازم.

ایشان توصیه داشتند به اینکه استفاده کنید از این فرصت خدمتی که برای شما به وجود آمده، روایت قدرت را بکنید. اگر ضعفی وجود دارد، روایت کردن او دلیلی ندارد؛ اقدام بکنید برای رفع ضعف، نقد بکنید و اقدام بکنید و جبران بکنید. اما اینکه همین طور انسان هوس انتقام گرفتن از افراد داشته باشد، این را گفتند درست نیست.

همچنین توصیه کردند به اقتصاد مقاومتی، سرمایه‌گذاری، مقابله با مشکلات معیشتی و اقتصادی که برای توده‌های مردم - به خصوص قشر محروم - وجود دارد، اسقاط تدریجی دلار از معاملات که این شدنی است. تدریجی که می‌گویند یعنی یک مرتبه خب نمی‌شود اما تدریجاً امکان دارد. و همچنین استفاده از فناوری‌های نوین با حمایتی که از نخبگان علمی جامعه می‌شود.

آن‌چه را که ایشان تأکید فراوانی در اینجا روی آن داشتند، توجه فرا راهبردی به فرهنگ و تعلم و تعلیم بود. فرمودند منظورم از اینکه این بالاتر از راهبرد است، این است که تمام راهبردهای نظام باید در راستای این راهبرد باشد. که می‌دانید ارزش فرهنگ و علم، تعلیم و تعلم با هیچ چیز قابل مقایسه نیست. ارزش انسان به علم اوست و البته علم هم وابسته به دو طرف اوست، چون از مقوله اضافه هست، وابسته است به عالم و معلوم. این علم در وجود عالم که می‌آید، او را ارزشمندتر می‌کند.

این را از این جهت تأکید می‌کنم که در آستانه بازگشایی مراکز علمی هستیم؛ آموزش و پرورش و دانشگاه‌های ما، اهمیت جایگاه معلم، اساتید و حتی متعلمین و دانشجویان، این باید جایگاهش برای همه معلوم بشود. ایشان تأکید داشتند حتی به اطبا و پرستاران، تأکید روی آن‌ها هم داشتند؛ و حتی خانم‌های خانه‌داری که متکفل

تربیت فرزندان این ملت‌اند. یک نگاه بسیار بالاتر از راهبردی باید به این جمع بشود.

توصیه‌ای که اینجا دارم، که در آستانهٔ باز شدن این مراکز علمی است، از حالا باید هم مسئولین دانشگاه‌ها، مدیران همهٔ مراکز علمی و آموزشی و کادری که همه دارند تلاش می‌کنند برای یک روز موفق باز شدن این مراکز و شروع تحصیل علم - چون بیش از دویست شب مردم در خیابان‌ها هستند - شایسته است که همهٔ مراکز علمی هم در این روز بازگشایی یک حرکتی را در این زمینه داشته باشند تا دشمن بداند نیروهای علمی ما - که در این شب‌ها هم بسیاری‌شان را بنده با اسم حتی اطلاع دارم که این‌ها حضور پیدا می‌کنند در تجمعات؛ بعضی نخبه‌های علمی، اساتید از اطباء مطرح کشوری، این‌ها شرکت می‌کردند و می‌کنند در این تجمعات - شایسته است آن روز اول هم این نماد تجمع شب‌ها در آن روز هم تجلی پیدا بکند تا دشمن بفهمد که پیشرو این قافله، قافلهٔ مقابله با دشمن و دفاع از نظام و انقلاب، مراکز علمی و انسان‌های فرهیختهٔ علمی هستند.

آخرین عرضی که خدمت‌تان دارم: باز نداهایی را انسان می‌شنود، باز از دشمنان خارجی که انتظارش را داریم، گاهی از افراد داخل نظام و کشور، صحبت‌هایی را بعضی می‌کنند.

بنده بدون اینکه بخواهم وقت شما عزیزان را بگیرم اجمالاً عرض می‌کنم به کسانی که مسئولیتی دارند در نظام، از این فرصت به دست آمده‌ای که دارند حداکثر استفاده را بکنید، عمل به قانون را سرلوحه کار خودتان قرار بدهید. بدانید هرچه به قانون عمل بشود، انسجام مردم زیادتر می‌شود. کسانی که دعوت به انسجام می‌کنند، از رسانه‌ها می‌بینید، خوب لازم‌ه‌اش عمل به قانون است. خود شما مجری قانون هستید! عمل به قانون بکنید؛ انسجام مردم زیادتر می‌شود، حمایت مردم از شما زیادتر می‌شود، اقتدار شما بیشتر می‌شود. دوقطبی دیگر در جامعه وجود ندارد. شما اقدام بکنید، جلوی فساد علنی را به طور قانونی و به طور معقول بگیرید، خواهید دید که مردم حمایت جدی را از همه شما دارند؛ همان طوری که از انتقام گرفتن از دشمن حمایت جدی دارند و تا دشمن را ببینند که از پای درآمده است، رها نمی‌کنند. (تکبیر مردم)

پروردگارا! ما را به آنچه رضایت توست و رضایت حجت توست - چه در افکارمان، چه در رفتارمان - موفق بفرما. ظهور ولی خود را نزدیک بگردان.

خدایا! این مرد و زنی که به شوق خواندن نماز جمعه پشت سر حجت خدا حضور پیدا می‌کنند در این اماکن عمومی روزهای جمعه، وقت استجابت دعا است از خدای خود تقاضا می‌کنیم،

خدایا! این مرد و زن را موفق به اقامه نمازهای مکرر پشت سر امام زمان بگردان.

پروردگارا! شر اجانب و دشمنان را به خودشان برگردان. قدرت و صلابت و اقتدار مسئولین نظام و قوای مسلح ما، سپاه و ارتش و بسیج ما، نیروهای نظامی و انتظامی ما را تقویت بگردان. روز به روز بر عزت و شوکت این ملت و دولت بیفز. این انقلاب را وصل به انقلاب جهانی بگردان. شر اجانب و دشمنان را به خودشان برگردان. پروردگارا! بیماران زیادی اند که به ما التماس دعا می گویند؛ آرزو داریم شفای آنها را به زودی خبرش را به همه ما برسان. شهدا و اموات ما را رحمت فرما.

در پایان عرضم، به تعداد این بیست و پنج هزار شهیدی که حدوداً استان اصفهان دارد - جمعیت ما هم حدوداً به همین اندازه هست - اهدا می کنیم بهترین ذکری که خدای متعال دوست دارد - و دعای مستجاب شده هم هست - با ذکر شریف ۳ صلوات.

خب، بهترین هدیه را به ارواح شهدا فرستادید، روح آنها را حاضر در جلسه کردید. ان شاء الله حامی همه شما باشند. عاقبت به خیری خوبی، بهتر از آن چه که انتظارش را دارید، ان شاء الله برای همه شما رقم بخورد.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ *

اللَّهُ الصَّمَدُ *

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ *

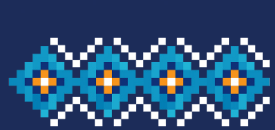
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ.

صَدَقَ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ.

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ.

أَبُو الْحَسَنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ

